

**PAWILON
POLSKI
W WENECJI**

Surplus/Nadmiar

kuratorka: Małgorzata Jankowska

artystka: Viola Kuś

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 60. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2024 r.

SET

NADMIAR/SURPLUS to materia wypełniająca przestrzeń Pawilonu Polskiego, fizyczne doświadczenie negatywnej emocji zakotwiczonej w pojęciu nadprodukcji, tej wynikającej z otaczającego nas świata, ale też tej, która się w nas kumuluje. Jest to współczucie dla nieporządku, w którym trudno jest wyznaczyć granice człowieczeństwa. W instalacji pozostawiamy artefakty z warsztatów przeprowadzonych w Polsce, poprzedzających wystawę, nasz #mindtraining polegający na rytmizowaniu czynności procesu cięcia papieru niszczarkami. Te hały ścinków rozłożone po całym wnętrzu przestrzeni Pawilonu Polskiego mają być dla odwiedzających impulsem do komunikacji między sobą. Brodząc w rzece odpadów, w zaaranżowanym przez nas wysypisku zużytych resztek papieru, można stać się behawiorystą #surplus.

Czym jest dzieło sztuki w projekcie SURPLUS?

NADMIAR to dzieło performowane – plastyczny pejzaż przestrzennego obrazu materii w interakcji z jego odbiorcami/współtwórcami.

Nasze cele:

- NADMIAR jako narracja współczesnego świata,
- wystawa w procesie twórczym i doświadczeniu haptycznym,
- zmienność ekspozycji jako medium,
- budowanie wspólnotowości na dwóch etapach;
 - a.) warsztatowo-produkcyjno-badawczej
(artystka i współtwórcy/artystki a odbiorcy),
 - b.) ekspozycyjno-wystawienniczej
(odbiorcy/współtwórcy),
- zrównoważona produkcja dzieła.

Projekt będzie wymagał działań poprzedzających ekspozycję, od zbiórki makulatury począwszy po warsztat produkcyjno-badawczy wspomnianego już etapu #mindtraining. Do działań warsztatowych, drogą konkursu zostanie wyłonionych 4 artystów spośród studentów szkół artystycznych. Czas spędzony z autorką projektu będzie trwał 40 dni, po 6 h dziennie z wykorzystaniem podczas pracy jedynie światła dziennego. 5-osobowa wspólnota będzie poddawała się tym samym czynnościom cięcia zużytego wcześniej papieru w przestrzeni otwartej dla publiczności. Powstanie około 3000 kg ścinków umieszczonych w 800 biodegradowalnych workach przygotowanych do transportu. Procesowi treningu i produkcji będą towarzyszyć badania związane ze stanem umysłu grupy i jej emocjami. Ten eksperyment badawczy będzie miał interdyscyplinarny charakter oparty na wywiadach z zakresu psychologii i face tracking'u, a także na danych neuropoznawczych (EEG mobile), zebranych w trybie PaR (Practice/performance as Research).

Cechą dominującą w projekcie jest jego uniwersalizm i performatywny charakter – płynność i zmienność jest jego stałą. Zgodnie z tym założeniem także katalog w postaci e-booka będzie sukcesywnie uzupełniany o nowe etapy działań.

SET

Ekspozycję w Pawilonie Polskim dopełnią:

- a) system nagłośnieniowy powodujący wzmożenie dźwięku szelestu ścinków papieru i odgłosów zwiedzających,
- b) metalowe konstrukcje siatki ze ścianek gabionowych, które zamaskowane zostaną materiałem #surplus, stanowiąc jednocześnie formę siedzisk przy drzwiach do sali głównej,
- c) na ścianie w holu pojawi się znak QR z dostępem do katalogu wystawy.

Pod koniec projektu, mając na uwadze zrównoważoną produkcję, nadwyżki zostaną poddane recyklingowi na papier pakowy. Pozostałe przedmioty, takie jak niszczarki do papieru, zostaną wykorzystane do użytku w biurach, przedmioty do siedzenia znajdą zastosowanie w przestrzeniach publicznych lub mieszkalnych, a aparatura badawcza będzie nadal służyć jako eksperymentalne laboratorium w naukach o sztuce. Uwzględniono także wariant produkcji zmniejszający zawartość śladu węglowego podczas realizacji 40-dniowego warsztatu - praca będzie trwała tylko przy świetle dziennym, dmuchawy akumulatorowe porządkujące przestrzeń zostaną zastąpione miotłą przemysłową, zaplanowano także użycia materiałów z recyklingu i biodegradowalnych.